

A HISPANIAE REGES.

Funcijs Tubalem Japeti F. Celiberorum regnum anno M. condidisse scribit. Subnequit reges alios, Iberum, Tagum, Betum, Hispanum, Hesperum, Lusum, quorum nomina civitates ab iis condite seruant. Nos vetustis illis propter confusio-

B VESTGOTHORUM.

344 Athanaricus. Interregnum ann. 28. Toletanus Radaifum interfecit. 356 Alaricus. 411 Athaulfus primus Hispanias ingreditur. 417 Sigericus, Athaulfi confanguineus. 418 Vvalya, Vandalos Hispania expulit. 421 Teudredus, vel Theodoredus, ab Attila captus. 425 Turismandus, Teudredi F. 456 THEODERICUS Aquitanie Rex, Turismundi F. (Toletano Fr.) Italia occupata, Ricarium Suevorum regem in Hispania interfecit, ab Eurico fratre captus. 467 HENRICUS Theoderici Fr. Toletano, & Magno EURICUS, anno 473. Legislator. 485 Alaricus II. Henrici F. & Clodoveo Francorum reges captus. Magno 491. 508 Gessalaricus, Gifalericus, Henrici nothus (Toletano Alarici) tyrannus. Magno an. 511. 512 Theodericus Ostrogothus, Italia occupata Amalarici avus maternus, vel patruus, Gessalarico & Francis captus, uxoris loco regnum administravit, & tandem nepoti cessit. 524 Amalaricus, Alarici F. ex Amalafventata. 532 Tendius, vel Teuda, vel Teudius, Alarici confobrinus. Toletano ab Amalafventaregno, & thoro dignatus. 549 THEUDISCLUS dux, Tendii confanguineus (Crantzio Rendegifilus, & Tendegislaus) ob supra captus, Magno anno 3. 550 Agila, Agilaus, Agefilantus. Magno anno 3. 555 Athenagildus tyrannus, Agila captus. Gothi, & Alani in unam gentem coaluere, dicti Catalani. 589 Lemba, vel Luiba (Crantzio Lemnia) Magno an. 565. Fratrem regni confortem facit. 572 Leonegildus, vel Leovigildus, Luiba pater, Arianus, Anduca rege victo regnum Suevorum post 177. an. quam in Hispania ceperat, fustulit. 590 RECARDEDUS I. Leonegildi F. Catholicus. 606 Luiba II. Recaredi F. 607 Vitericus, vel Vitericus (Crantzio Bethericus) Luiba captus.

6140 GUNDRAMIRUS, Gundemarus, Hunnarus. 630 Sisebutus (Crantzio Sisebodus) rex pius, Hispanus & Romanis in solidum libera- 640 Ricardus, vel RECARDEDUS I. I. Sisebuti F. puer, vix sex mensibus imperavit. 651 Cintiilla I. vel Suintilla, vel Santilla (Crantzio Suintilla Recaredi I. F.) dux Sisebuti, primus Hispanie monarcha, Rechimirum F. collegam fecit. 644 Sisenandus, vel Siseceundus, Cintiillae F. secundo-genitus, frater. 651 Cintiilla II. (Crantzio Chutilian) Suintillae primo-genitus. 653 Tulga Cintiillae F. (Crantzio Tolgan) princeps optimus. 657 CINDASVINDUS (Crantzio Chintafindus) Tulga in monachum attonso, regnum occupatum praclare admini- 667 Recinvinus Cindasvindi F. (a Crantzio Flavius Rescindendus.) 680 Bamba, Paulum tyrannum vicit. Fit monarchus. 689 Eurigius, vel Erivingius, vel Eryngius, Recinvinus nepos, vel confanguineus, per vim regnum occupat, Theofredo Bambae F. pulso. 699 Egita, vel Egica, Bambae confobrinus. Eurigii gener, tyrannus. 703 Vita Eurigii (Santio Egicae F.) Teobertum excaecat, a Roderico, & Acosta Theofredi filius necatur. 712 Acosta, vel Costa, Theofredi F. 717 Rodericus Acosta Fr. Santio Theofredi Fr. Qui cum Juliano Comitibus filiam stuprasset, a Muza, & Tarif ducibus Miramclini regis Africani a Juliano evocati captus est, & regnum Vestgothorum deletum in Hispania. Reliquiae Christianorum apud Astures regem sibi fecere Pelagium. Saraceni biennio totam occuparunt Hispaniam, praeter Astures, & Cantabros (qui contra Saracenos invicti perseverarunt) & regem constituerunt BELLAZIM Muzae F. post illum xv. reges intra xx. an. fuerunt, a suis interfecisti. Tandem ACABET Lageri F. interfecisti proceribus regnum stabilivit. Diducium inde regnum in plura, in Cordubense, Hispanense, Cartaginense.

ASTURUM, ET LEGIONIS.

ET CASTELLAE REGES.

Prima civitas Legionensis Mauris erepta, inde Legionis reges dicti. Post cum Santius Major, rex Navarrae, filiam Santii Comitibus Castellae duxisset, ditio- nem auctus, rex Castellae dici cepit. Joannes Magnus Pelagii initium ponit an. 720. Rodericus Santius an. 712. Rod. Toletanus secundum aetate Hispaniam an. 752. Nos H Santium sequemur.

712 Pelagius Theofredi F. Recinvinus regis nepos, vel frater Roderici, Christianorum reliquias apud Astures collegit. 730 Fasilla Pelagii F. ab urso interfectus. 731 Alifonfus, vel Adelfonfus Catholicus, gener Pelagii. 752 Froilla Alifonfi F. 766 Aurelius interempto fratre regnum invadit anno 6. VEREMUNDUM fratris F. regendi parricidii gratia successorem fecit. 700 Sillo, pulso, Veremundo, solus regnat cum

foto-

A A.C.

fororem Aurelii Egimondam uxorem habere. 8 Mauregatus Alifonfus spurcius, ope Saraceno- rum regnum occupavit. 783 Veremundus Bilmarci F. Alifonfi Catholici ne- pos. Monachus factus. 805 Alifonfus II. Castus, Froilla regis F. 823 Ramirus I. vel Ramirus, Veremundus regis F. Garfiam fratrem collegam facit. 827 Ordonius I. Ramiri F. 883 Alifonfus I. I. Magnus, Ordonii F. Fra- tres excecat. A filio coactus abdica- vit. Garfias Alifonfi primogenitus. Ordonius II. Garfiae Fr. Castellani a Legio- nis filibus defecere, Comites loco Judicum elegerunt. 894 Froilla II. Ordonii Fr. 895 Alifonfus I. V. Froillae F. Monachus fa- ctus. 901 Ramirus II. Alifonfum fratrem regnum repe- tentem excecat. 920 Ordonius III. Ramiri F. Ordonius IV. Malus, Alifonfi IV. F. a Santio pulsus. 926 Santius I. Ordonii III. Fr. Craffus. 937 Ramirus III. Santii F. quinquennis. 962 Veremundus I. I. Ordonii I. P. Podag- ricus dictus, ab rege Almanfore exagi- tatus. 979 Alifonfus V. Veremundi F. quinquennis. 1006 Veremundus III. Alifonfi F. a Ferdinando Santii Majoris Castellae, & Navarrae regis F. captus. Santius Major Navarrae, Elovera Comitibus Cas- tellae F. in uxorem ducta, primus rex Cas- tellae hic inservit. Ab aliis vero. 1017 Ferdinandus ejus F. cum Santiam fororem Veremundi in uxorem haberet regna Legionis, & Castellae conjunxit: caelo item Garfia fratre regnum Navarrae ob- tinuit. 1057 Santus II. Ferdinandi F. Castellae, & Na- varrae rex, Aldefonfum fratrem Legione, Garfiam fratrem Galiciae pellit. Per insidias captus. 1068 Aldefonfus VI. ejus Fr. exul regnum repe- tit, Tolercum occupat. Imperator Hispanie dictus. 1108 Alifonfus VII. Imp. Alifonfi nepos ex filia, qui rursus divisit regna, Santio Castellam, Fer- nando Legionem dans. 1159 Santius III. Desideratus, Alifonfi primoge- nitus. 1159 Fernandus II. Santii Fr. 1160 Alifonfus IX. Bonus, vel Nobilis dictus, San- tii F. etiamnum infans a Ferdinando Legio- nense patruo regno propemodum exutus, illud feliciter recuperavit. Saracenos ingenti strage affecit. 1200 Alifonfus IX. Ferdinandi regis Legionis F. gener Alifonfi IX. Castellae, & Legio- nis regnum conjunxit iterum. Henrico I. Alifonfi IX. F. inter ludendum icu regule mortuo. 1216 Ferdinandus III. Alifonfi IX. F. Saracenis Cor- dubam eripuit. 1252 Alifonfus X. Ferdinandi F. astronomus, & Imper. Regi Portugalliae Dionisio, nepoti suo ex filia spuria, tributum immunitatem conce- ssit. 1284 Santius IV. Alifonfi F. 1295 Ferdinandus IV. Santii F. novennis. 1310 Alifonfus XI. Ferdinandi IV. F. cc. Saraceno- rum occidit. Peste obit. 1360 Petrus I. Alifonfi F. crudelissimus. 1369 Henricus II. Fr. rex dictus, per biennium varia fortuna. Post suapte manu Petrum confodit. L.B. Theatr. vite hum. Thom. V.

1379 Joannis I. Henrici F. equi casu perit. 1390 Henricus III. Ioan. F. duodecennis, opi- mus. 1407 Joannes I. I. Henrici F. duorum anno- rum. 1454 Henricus IV. Joannis F. 1475 Ferdinandus V. Magnus regnum Hispaniae cum Alfonso Portugalliae divisit. 1516 Carolus V. Imp. Philippus Caroli F. Philippus II. Philippi I. Fil. 1621 Philippus III. alii quartum numerant illius nominis. Carolus II. annorum sexdecim, hodie regnat. NAVARRAE ET ARAGONUM reges varietate magna a Roderico Toletano, & Rode- rico Santio, & Tariba enarrantur. Conciliet, cui otium erit. PORTUGALLIAE. Ex lib. 7. rerum Hispan. Roderici Toletani, & Roderici Santii historia Hispanica, & Hieronymi Henningii genealogia. 1110 Henricus Comes Lotharingus, Tarasae Alifonfi IX. Asturum, & Castellae regis F. in uxorem ducta, Saracenos ex Portu- gallia eiecit. 1112 Aldefonfus Henrici F. Ducis titulum usur- pavit, post etiam Regis ab Eugenio II. 1185 Santius Aldefonfi F. 1211 Aldefonfus II. Santii F. 1223 Santius II. Capello, Aldefonfi F. 1247 Alifonfus III. Alifonfi X. Hispaniae regis spu- riam uxorem duxit. 1279 Dionysius Alifonfi F. ab Alifonso avo regni immunitatem obtinuit. 1325 Alifonfus IV. Dionysii F. 1337 Petrus Alifonfi IV. F. 1367 Fernandus Petri F. 1383 Joannes miles Ferdinandi F. 1433 Eduardus Joannis F. 1438 Alifonfus. 1495 Emanuel Ferdinandi principis Portugalliae F. 1521 Joannes III. Emanuelis ex filia Mariane- pos. 1557 Sebastianus Joannis III. ex Joanne filio nepos. 1578 Sebastianus Joannis III. frater Cardinalis. 1580 Philippus I. Caroli V. F. 1599 Philippus II. Phil. I. F. 1621 Philippus III. Phil. F. 1640 Joannes IV. 1656 Alifonfus VI. 1683 Petrus II. regnat. PANNONIAE REGES VARIJ LONGOBARDORUM. Longobardi, ex Scandia insula egressi, fame urgente maxima Vandalos sedibus eiecerunt, inde Pannonias oc- cuparunt, vicibus Herulis. Tandem in Italia pedem fixerunt, Crantz lib. 3. Danica. Egressi sunt ex Scandia circa ann. Christi 384. Aucibus HACONE, & HEBBONE. Fato functis duobus, rex creatur.

A.C.

393 Agelmundus Ajonis ducis F. Rugiam occu- pavit. A Bulgariis interfectus. 424 Lamifus spurcius. 429 Labe, vel Lethu. 469 Heldehoc Lethi F. Godohoc ad ulteriorem Danubii ripam se- des collocavit, & Rom. provincias misit. 12 Daphaon

G 2

Table with columns A.C., Reg., and text entries for Daphaon, Thantus, Vvacho, Vvaltharicus, Andoinus, and Alboinus.

HUNNORUM, HUNGARIE PRINCIPES.

Hunnorum decies centena, et odoginta milia ex Asiatica Scythia in Europam trajecerunt...

Table with columns A.C., Reg., and text entries for Attila primus Hunnorum rex, and his sons.

Hanni, qui in Pannonia manserant, per legatos ad Scythia suos evocant gentiles...

REGES CHRISTIANI.

Table with columns A.C., Reg., and text entries for S. Stephanus I. filius Geyza, Petrus Alemannus, and others.

Main table on the left page with columns A.C., Reg., and text entries for Andreas I., Bela I., Geyza I., and other rulers.

Table with columns A.C., Reg., and text entries for dlademate de D. Stephani, Joannes Corvinus, Ladislaus V., and other rulers.

POLONORUM REGES.

Table with columns A.C., Reg., and text entries for Lechus, Cracus Cechi Boemi, and other Polish rulers.

Main table on the right page with columns A.C., Reg., and text entries for Miecislavus II., Boleslaus I., and other rulers.

A.C. 1493 nia Cruciferos Pruffos sibi subiecit.
 1493 Joannes Albertus Casimiri F.
 1498 Alexander Alberti F. Lituaniae dux.
 1498 Sigismundus I. Augustus Alexandri F.
 1498 Sigismundus II. Sigismundi F.
 1498 Henricus Gallix rex.
 1498 Stephanus Bator.
 1498 Sigismundus Svecix Rex, Joanne III. & Catharina Sigismundi regis Polonorum filia natus. 1506
 1498 Ladislaus.
 1498 Casimirus V. Michael.
 1498 Joannes II.
 1498 Fridericus Augustus antea Dux Saxonie hodie regnat.

BOEMORUM PRINCIPES.

Ex *Aenea Sylvio, Martino Cyomero, & Fancii Chronologia, potissimum vero ex Joannis Dabravii historia Boemica.*

DU CES.

A.C. B Zechus Slavus genere ex Illyria (qua hodie Croatia) patratu homicidio, domo profugus, eam Germaniam partem occupavit, quam Boemiam postea appellavit. Frater eius Leches planicie Orientalem, Poloniam dictam, a Pole, hoc est, planicie. Eo mortuo, & multis imperium ambientibus, tandem.
 C Cracus, vel Crocus, magus, Polonorum princeps, ob justitiam etiam a Boemis eligitur, Cracoviae conditor. Quam Mefcho Polonus diu post Boemis eripuit.
 D Libuffa Craci filia faudica. Nuptis Premislao rustico. sub quo Valafia virago, cum virginibus Boemos graviter afflixit septennio integro.
 C Nimislaus, vel Nexamislaus, Premislai ex Libuffa F. ignavus, sed pacificus.
 D Mnatha Nimislaus F. venator.
 C Vorcus, vel Vojen, vel Vogemus, Mnatha F. Moravos, & Misnios domuit.
 C Venslaus, vel Uneslaus, Vorcii F. Cromerus habet Grezomislaus, cui Boemiae ducatus obtigit: Uratislao fratri Lucentis principatus, qui post Zacenensis dicitur est. Contra Carolum Magnum res gessere.
 D Grezomislaus, vel Crevomyssius, Vinslai F. degener, quem Uratislao patruus bello persecutus est. Interfecto patruo Uratislao principatum redintegravit.
 D Neclan Crevomyssii F. imbellis.
 D Hostivitus, Neclan F. fratri Mystibogio Gurimensem regionem concessit.
 D Borivorius I. vel Borivojus, Hostivitii F. Christum amplexus, sponte ad Moravos in exilium abiit.
 D Stoymirus ab Hostivito in exilium pulsus, a Bavaria revocatus, ob linguae patriae obligationem pellitur.
 D Borivorius post x. menses revocatur. Sponte abdicat.
 D Spitzignus I. Borivorii F.
 D Uratislao I. Spitzignii F.
 D S. Venceslaus, Uratislao F. ab Othone I. regio titulo ornatus, eo nunquam uti voluit: a fratre Boleslao occisus.
 D Boleslaus I. Savus. Hujus filia Dambrouvia, Micicislaus nupta, Polonos convertit.
 D Boleslaus II. Pius, Savi F. Cracoviam occupat.
 D Boleslaus III. F. secundi, a Polonis excacatus. Boemia Polonis tributaria facta.
 D Jaromirus Boleslao F. a Cochano proditore telis confusus supervixit. Poloni Praga ab Udalrico fratre eiciuntur.
 D Udalricus fratrem Jaromirum excacat. Sed mox in Regni societatem recipit.

A.C. 1030 Bretislavus I. vel Bifetislavus, vel Prædislavus, Udalrici F. bellicossus. Polonos tributum pendere coegit.
 1252 Spirigenus II. Bretislao F. ex lupo agnus.

REGES, PRINCIPES, ET INTERREGES.

A.C. 1086 Uratislao II. Spitzigni Fr. ab Henrico V. primo regio titulo exornatus.
 Conradus Uratislao Fr. M. 7. Hic variant scriptores. Nos Dabravium sequemur.
 Bretislavus II. Uratislao F. Hungarorum ope mortuo patruo regnum occupat. A Lothario Imp. investitus.
 Borivorius I. I. Bretislao Fr. Udalricum Conradi regis F. Germani suffulium reprimat. A Suatoplucio patruo regno pellitur.
 SUATOPLUCUS, vel Suentopelcus, Othonis marchionis Olomucensii fratris Uratislao I. I. F. A. ficiario sagitta transfusus.
 Otho Suatopluci Fr. ab Henrico V. princeps datus, sed a Boemis repudiatus, & ULADISLAUS Borivorii F. electus. Interea, cum BORIVORIVUS exul Pragam prodicione receperat, bellumque civile exortum esset, Caesaris auctoritate Uladislaus confirmatus est, Borivorius in vincula conjectus, Sobieslaus F. repressus, & in exilium pulsus. Tandem Borivorius sponte in regni societatem admittit. Sed is post biennium rursus in exilium abiit.
 Sobjeslaus I. ab Uladislao frater moriente princeps dicitur, Othone fratre subdito, bello, paceque clarissimus.
 Uladislaus II. Sobjeslao ex Uladislao fratre N. Conradum patruum reprimat. A Friderico I. Imp. Rex dicitur secundus. Fridericus filius in regni societatem acceptus, declinandae invidia causa in Hungariam exulatum abiit.
 Sobjeslaus II. primi F. a Friderico ejectus.
 Fridericus Uladislao F. Friderici Imp. ope regnum recipit. Conrado Zonymæ principi amulo conciliatur.
 Conradus II. Uladislao Fr. succedit. Neapoli peste obiit.
 VENCESLAUS I. I. Henrici Fr. Pragam occupat. Tertio mense in Germaniam fugit.
 Premislavus II. Uladislao F. pulso Venceslao cognato, post mensem unum Caesarem metuens in Moraviam fugit.
 Henricus Episcopus Pragenfis consensu ordinum principatum inivit suscipit. Eo mortuo.
 Uladislaus I. I. I. e. a carcere ad principatum evehitur. Sed eo post quinque menses sponte cedente, exul suscipit iterum.
 1199 PREMISLAUS II. Fr. a Philippo Caesare rex creatus tertius, & OTHOGARUS dicitur. Ejus successores omnes Regum titulum habere. Ab eo sequentes etiam Othogari dicitur.
 Venceslaus III. Premislao F. Othogarus primus, inde Monoculus dicitur, Rex quartus. Tartarorum irruptione.
 1258 Othogarus Venceslao F. vel Fr. Premislavus alioqui III. Rex quintus. A Rodolfo I. imperatore creatus.
 S. Ven-

A.C. 1278 S. Venceslaus IV. Othogari F. ostennis. Rex sextus. Eritur datus Otho Marchio Brandenburgensis, imperium oblatum respuit. Rex Poloniae fit. Regnum Hungariae sponte repudiavit.
 1305 Venceslaus V. filius degener. Junior dicitur.
 1307 Rex septimus. A ficiario creatus. Henricus Carinthius, Amatoris Venceslao maritus, Interrex. Eum pellit.
 Rodolfus Miris, Alberti I. Caesaris F. Ex dyfenteria moritur. Itaque regnum recipit Henricus.
 1312 Joannes Lucemburgensis, Henrici VII. Caesaris F. ducta Elizabetha Annae sorore, Henricum dicitur. Ad Creftiacum caesus. Rex octavus. A quo dicitur constans Regum appellatio.
 1361 Carolus IV. Imper. Joannis F. opt. & felicis.
 B Venceslaus VI. Imper. Joannis F. ignaviss. Apoplexia perit. Sub eo Hussus. Sigismundus Imper. & Hungariae rex, Venceslao Fr.
 1438 Albertus Austriae Sigismundi gener. Imper. Boemiae, & Hungariae rex. Eo ex dyfenteria mortuo, cum Fridericus III. Imper. Ladislao pueri, Alberti filii, tutelam suscipisset, neque Boemiam tutoris nomine administrare vellet, quod illi sine magna pecuniarum profusione facere non posset, sed Barones Boemos ipsos per se regnum administrare sineret, donec puer adolevisset: electi Gubernatores, inter quos primi fuere Mainardus Novae domus princeps, & Piarco, hic Hussitarum, ille Catholicorum duces. Mortuo Piarcone, Georgius Puggiebracius Mainardum capta Praga in carcerem coniecit, ipse regnum Ladislao rege administrat.
 C Ladislao Alberti posthumus xii. annorum coronatur. Anno sexto post factis concessit, Prage pestilentia extincta in ipso nuptiarum apparatu, & Poggiebracio regnum commisit. Rex salutar.
 1462 Georgius a Cunstat, Podiebradii arcis dominus, e gubernatore regni rex ab Hussis dicitur. Jerticus vulgo dicitur, Crantzio.
 1470 Uladislaus Casimiri Polonorum regis F. a Boemis electus. Mortuo Mathia Corvino amulo, Beatrice vidua ejus ducta, Hungarorum quoque rex creatus: Albertum fratrem, & Joannem Mathiae notum, Maximilianum Caesarem amulum superavit.
 1516 Ludovicus Uladislao F. undecim annorum, ad Mohazum a Turcis victus.
 1527 Ferdinandus Austriae, Uladislao ex Anna gener. Maximilianus II. Ferdinandi F. Caesar. Rodolfus Maximiliani. Fr. Matthias Rodolphi Fr. Ferdinandus II. Pseudo-rer Fridericus Comes Palatinus. an. 1622. pulsus.
 1627 Ferdinandus III.
 1640 Ferdinandus IV.
 1654 Leopoldus II. hodie regnat.

BRITANNORUM REGES.

Britannia (Albion olim dicta propter albas rupes, quae circumlitae sunt, sic ut ex Gallico latore, claris praesertim diebus, facile cernatur) post Diluvium proculdubio habitata, tandem a Britonio filio Sylvii, Ascanii nepote, occupata, & B.B. Theatr. vit a hum. Thom. V.

denominata. A quo usque ad Cassivellaunum a Julio Caesare visum anni numerantur ab Eusebio M.LX. Ex Polydoro Vergiliu hist. Angliana. H. Boerbius in Scotia, a Caesare rege incipit, a Pictis, & Scotis ductu regis Ferguliacis, subiungit Oronum, qui Scotorum regem Reutherem, & Pictos intestino bello attritus in Orcades, & Hiberniam fugere coegerit. Hinc Silium, sub quo Reuter regnum recuperavit: mox Cassibilanum a Caesare visum. Incerta ante Christum historia, proinde in hunc locum reuicere reges ipsorum visum est.
 A.C. Brito, Sylvii F. Latinorum regis.
 Loctrinus Britonis F. a Guindelona uxore ob pellicem interfectus.
 Madan Loctrini.
 Mempricius Madani F. Manlium fratrem occidit.
 Ebrancus Mempricii F. Eboraci conditor.
 Brito, Virideseum dicitur, Ebranci F.
 Leylus Britonis F.
 Audubras Cantuariam, & Vintoniam condidit.
 Badudus Bathoniae conditor, magus infignis.
 15 Leyrus Badudi, Lecestriam extruxit.
 17 Cordilla Leyri filia, a Morgano, & Conedagio fororum filius capta.
 Conedagius Morgano fratre interfecto. Inde Rivallo. Post Gurgustius, seu Gorgontius, Silius, Jagus, Chincmarcus, Gorbodoo.
 Porrex Gorbodionis F. Ferrece caeso, a matre interfectus.
 Interregnum seditionissimum. Tandem ad quinque tyrannos summa rerum pervenit. Quorum intestinis bellis liberatur Resp. & rex creatur a populo.
 Gintolinus, eoque mortuo uxor Nartia.
 Post.
 Sicilius Cintolini F.
 Chimarius. Danius.
 Morvidius a feris devoratus, tyrannus.
 Corbonianus Morvidii F. frugi.
 Archigallo frater a nobilibus eiciitur.
 Eliodorus Pius dicitur, nobilibus auctor restituendi Archigalli.
 Archigallo iterum annis x.
 Eliodorus fratre mortuo.
 Vigenius, & Perydorus Eliodorum fratrem eiciunt. Iis morbo absumptis.
 Eliodorus tertio princeps creatur.
 Secuti postea reges pace nobiles fuere. Nimirum Reginus, Morganus, Ennanus, Iduvallo, Rynio, Geruntius, Caellus, Coyllus, Porrex II. Cherinus, Fulgentius, Edalus, Androgeus, Viranus, Eliud, Tandem.
 45 Dunuvallo Molmicus, militarem artem restituit, legeque novas Molmicinas condidit.
 9 Bellinus filius patri succedit. Bennis frater in Gallias profectus, Senonibus se conjunxit, & Komam cepit. Bellino succedere ordine.
 Gurguntius II. F. Merianus, Blandanus, Capenus, Ovinus, Silius, Blegabredus, Archemalus, Eldolus, Rodianus, Redargius, Samulius, Penifellus, Pyrrhus, Caporas, Dinellus, & Helius, principes desides, & ignavi.
 Ludus statum Reip. recognovit, Londinum exornavit.
 Cassivellaunus ejus frater (H. Boethio Cassibilanus) Androgo, & Theomanio Ludi filius pueris exitibus tributarius factus C. Jul. Caesari, ante Christi adventum anno circiter ix. cum a Britone per M.L. annos nullius externi jugum pertulissent.

A.M.
A Theomantius Ludi F. Cimbellinus (Boethio Cimbellinus) Theomantii F. sub Augusto Cesare stipendia fecit.
 Guiderius (Boethio Guiderius) Cimbellini F. rebellis, à Plautio Claudio Imp. legato cæsus. Multi interim in variis locis reguli. Sed principes.
 Arviragus Guindeli frater, à Claudio Imp. victus, sed tamen rex dictus, moriens filias duas, & Casarem heredem fecit.
 Cati procuratoris Romani in solentia Voada regina pulsatæ filie constuprata, Defectio insularum. Clades magna. Paulinus Suetonius sub Nerone insulam recepit. Rex dictus.
 72 Marius à Romanis, Arviragi F. cui vitium obulerat, in uxorem ducta. Sub hoc Pictor Albionem invasit, Polyd. scribit, an. 87.
B 121 Coylus Marii F. Rom. semper amicus.
 169 Lucius Coylli F. à Fugacio, & Damiano ad Christianismum traductus. Eo mortuo, cum regium nomen Severus Imp. penitus fuisse, Fulgentii ductu rebellio secuta. Quam Imperator arctus compevit, illicque obiit, anno 213.
 Carantius, sive Caurafus, ob Findoci fratris Scotorum regis eadem profugus (ut vult Boethius. Polyd. Diocletiani ducem facit) militari fortitudine ad Germanici Oceani defensionem à Maximiano Herculeo, cum classe missus, Pictis & Scotis conjunctis, cæso Q. Bassiano legato, regnum arripuit.
 Alledus Romanus legatus cæso per dolum Carantio tyrannidem invasit. Cæterum ab Aclepiorum præfecto prætorii cæsus est, & insula Romanis restituta sub Diocletiano. Non multo post.
C Coel ex veteri regnum profapia oriundus cæso Aclepiodoro rex dictus. A Constantio profligatus, Helenaque filia eidem desponsata, regnum Romana benignitate accepit. Natus inde Constantinus.
 C. Hercules Constantii legatus, tyrannide sua defensionis aniam præbuit. Octavius Tegenus, conjuratorum dux, cæso Herculeo, Londinum occupat. Pulsus à Trahero Herculei successore, Scotorum auxilio Regnum recepit. A Trahero victus iterum ad Norwegios fugit. Cæso populari tumultu Trahero, tertio regnum obtinuit, benignitate Cæsaris confirmatum. Defectione demò facta, cum maximo Constantii legato visisset Britannos, Octavius eriduo post ex morte obiit. Octavius F. in Monam insulam confugit.
D Maximus interea victis Scotis purpuram sumpsit (à quo tempore etiamnum Britannos reges diademate Imperiali uti, Polyd. asserit) & Imperio inhians orbis, cæso Gratiano Imp. tandem ad Aquilejam à Theodosio oppressus est. Interca Octavius è Gallia reversus Britanniam recepit : & post varia prælia eandem ad vitæ usque exitum Cæsaris benignitate obtinuit.
 Missi à Theodosio in Albionem duo legati, Martius Londinum, & Victorinus Eboracum. Martius à Gratiano Britanno, qui regnum invaserat, cæsus. Eius successus Constantinus, sumpta purpurea Gallia à Constantia Honori Imp. co-

Reg. **A.M.**
 mite interfectus. Victorinus postea purpuram sumpsit, ab Heracliano Honorii legato captus, Heracliano Placidus, Placido successit Cæsius : quo à Scotis Pictisque cæso Dionethus Octavii F. paternum regnum recepit, à Maximiano Valentiniano III. legato pulsus Maximianus, Dionethi filia Otilia ducta, tyrannidem arripuit : ejusdemque propagandæ causa in Galliam trajecit. Armoricam delectis incolis Britannis frequentavit, Britannorum minorem appellavit, Mortuo Dionetho, Scoti & Picti conjunctis armis Britannos sibi vestigales fecere, anno Christi 436. à Britonum regno per Brutum condito 1603.
 Britanni servitutis peras, Constantinum Androni Britannia minoris regis F. advocat, regem designant. Is Dongardum Scotorum regem occidit. A Pictorum faciaris obtruncatus in cubiculo à Boethio. At Polydorum ad Arelatam à Constantio Honorii Imp. duce cæsus.
 Constantinus Constantini F. ex monacho rex, astu Vortigerni Britanni à stipatori. Scotis cæsus, Boethio Polyd. Vienna à Gerontio Comite interfectum scribit, & sic Britanniam ab Honorio Imp. receptam. Verum absumpto Britannicæ juventutis flore Scotos ex Hybernia insulam, invasit (quos multo antè eam occupasse Boeth. scribit) & cum Pictis fœdus inisse. Etii Valentiniani Imp. ducis auxilio frustra implorata, Britannia à Rom. post D. ferè annos, quam à Casare adita erat, avulsa, an. Sal. 443. Ambrosio, & Utero Constantii fratris impuberibus in Armoricam fugientibus, rex dictus.
 Vortigenus, vel Vortigerius, Scotorum & Pictorum armis pressus. Saxones Hangisto, & Urfo ducibus, in auxilium vocat. Roxeniam Hengisti filiam in uxorem ducit repudiata conjuge. Merlinum magnum familiarem habuit. A proceribus in carcerem conjectus, & substitutus.
 Tortimerus F. fœdere cum Scotis, & Pictis isto Saxones expulit. Roxeniz fraude veneno sublat.
 Vortigernus è custodia e ductus regno restituitur, Hengisti è Saxonia reversi dolo capitur, trucidatis nobilissimis, & in Cambriam (Vvaliam hodie dictam) ablegatur. Hengistus rex Londini dictus.
 498 Aur. Ambrosius, cum Utero fratre Constantini F. ex Armorica regnum repetit, Vortigernum oblectum incendio absumit, cum 17. annos cum Vortimero regnasset. Scotorum, & Pictorum ope Saxones expulit, Hengistum suapte manu occidit. Occam Hengisti F. reversum cum Passentio fratre vicit. A Copa Saxone medico veneno potionatus.
 504 Uterus, Pendragon dictus, Aurelii frater, Occæ Hengisti F. post adversam pugnam, eam Britannia regionem, quæ Germanico alluitur Oceano, concessit, cui Angliæ nomen, quasi Hengistillandæ inditum. Occæ successit Occa Oistii fratris F. bellicossiffi. Londinum cepit. Uterus veneno sublat. in Vvalia.
 18 Arthurus, Uteri nothus, Saxones variis præliis superavit, regnum recepit. A Scotis, & Pictis cæsus.
 541 Constantinus Corneje princeps. A Saxoniibus.

Reg. **A.C.**
E
F
G
H
I

A.C.
A zoniibus reversus in Vvaliam pulsus Tandem monachus factus. Hunc secuti Aurelius Conanus, Votiporius, Maglocunus, Carentius Caduanus, & Cadovallo, varia fortuna, cum Anglofaxoniibus pugnantibus.
 588 Cadovalladrus Cadovallonis F. fame, peste, & principum feditione exagitatus, cum suorum non exigua manu in Britanniam Gallia trajecit, tandem anno pc. remisit suos in patriam, quos Angli Vvalos, propter linguæ, & religionis diversitatem dixere : ipse Romæ peregrinatus obiit. Angli tota insula, præter ea loca, quæ Scoti, & Picti, tenebant.
ANGLORUM SAXONUM IN BRITANNIA REGES.
A Vortigero Britanno contra Scotos, & Pictos à Germania evocati Anglofaxones anno cccc. lxx. re bene gesta præmii loco Cantii sedes, permissu Regis, fixere. Sensim inde majoribus à patria viribus ausi, Britannis imminere, & imperium insule usurpare cœperunt : ut quam quisque partem bello ademisset, eam jure belli obtineret. Itaque varii reges, præter Britannorum regem, inter ipsos Anglos exorti, nimirum cum alii Cantinorum, alii Orientalium, alii Australium, alii Occidentalium Anglorum reges essent. Ex Polydoro.
CANTIORUM REGES TEMPORE, & dignitate primi.
A.C.
 449 Hengistus, qui Anglofaxones primus è Germania in Britanniam duxit, ab Ambrosio cæsus.
 Osa Hengisti F. Boethio Occæ, regnum repetit, Utero vido concedente. In acie cæsus.
 Otho Occæ frater, Occæ nepos, ex fratre Oistio, Boethio, Pictis, Scotis, Britannos vicit. Ab Arturo victus.
 Himericus, Bædz Jurninricus, post obitum Arthuri redit, Constantinum vincit, regnum occupat.
C 569 Ethelbertus, qui Cadovalladro exule, suum regnum contra reliquos Anglos augere cœpit, & Christianam religionem primus Anglorum suscepit.
 625 Edbaldus Ethelberti F.
 650 Ercombertus Edbaldi F.
 670 Egbertus Ercomberti F. Ethelbertum, & Ethelbritum patreles interfecit. Lotharius Egberti F. à populo cæsus. Edricus Ethelbriti F. in feditione perit. Inter regnum per septem annos. Tandem Vinhdredus alter Egberti F. cui successerunt filii tres, Edbertus, Ethelbertus, & Alricus. His reges degeneres supervenerunt, Ethelbertus, Cuthredus, Baldredus, & Postremus Ethelvolvus ab Egberto Occidentali rege captus est, & regnum Cantianum Occidentali adjunctum, per ccc. lxxiii. annos, ab Hengito per xix. reges deductum.
D
A.C. **AUSTRALIUM SAXONUM.** **Reg.**
 Elias Saxo Britannis vario horrorum motu fatigatus, paulatim Australem in sulæ partem occupavit. Post hunc regnarunt. Sica, Ethelvalchus, Berutus, & Aladmius, ad Ina Occidentalium rege vita pater, & regno exutus.
ORIENTALIUM ANGLORUM. **Reg.**
 Uffa primus regulus, Titulus. Redovaldus religionem Christi suscepit, sed mox defecit, uxoris suatu. Capualdus Redovaldi F. à Paulino baptizatus.

Reg. **A.C.**
 Sigebertus Carpualdi patruus. Religionem, promovit. Cantabrigiensem scholam instituit. Cœnobium ingressus.
 Egicus Sigeberti cognatus à Penda Merciorum rege cum Sigeberto cæsus.
 Annas à Penda interfectus. Hunc secutus Ethelherius, Ethelvaldus, Adulfus, Elvoldus, Beornas, Ethelredus, & postea, Ethelbertus Ethelredi F. rex sanctiffi. Hunc Offa Merciorum rex nuptiarum cum filia contrahendarum causa accitum perfidè interfecit.
 Regnum deinde Orientale modò à Mercis modò ab Occidentalibus, aliquoties à Cantianis regulis possessum est, donec illud tenuit.
 Edmundus rex sanctiffi, à Dacis interfectus. A Dacis occupato regno præficitur.
 855 Guthormus. Deinde.
 872 Ericus, ab Anglis cæsus. Cæterum postea Orientales partim à Dacis ulciscendi cupidis, partim ab Occidentalibus regnandi libidine exagitatis, Eduardo Seniori Occidentalium regi sese dedidere.
ORIENTALIUM SAXONUM. **Reg.**
 Diversos hos ab Orientalibus Anglis fecit Beda. Alii unum regnum, à duobus tamen regulis administratum. Caput gentis Londinum, quo postea Ethelbertus Cantianus potius est. Primus regulus fuit.
 Erenheimus.
 Slada. Siberus.
 Serredius Siberti F. cum Senardi, & Sigeberto fratribus, ab Occidentalibus cæsus.
 Sigebertus patruus, Sevandi F.
 Suthelmus. Sigierus. Sigehardus.
 Offa Sigerii F. Romæ in peregrinatione obiit.
 Colcredus. Suthredus ab Egberto Occidentalium rege regno exutus.
MERCIORUM, SIVE MEDITERRANEORUM
 Saxonum amplissimum, & opulentissimum.
A.C. **Reg.**
 Crida Saxo primus regulus.
 Vibba Cridæ F.
 Cearlus.
 Penda Ubbæ F. Ofualdum Northumbrium interfecit.
 Penda Penda F. primus Merciorum Christum agnovit, victus, & coactus ab Olufio Northumbro.
 Vvillfredus Penda frater.
 Ethelfredus Vvillferi frater tutor Chenredi monasterium ingreditur.
 Chenredus Vvillfredi F. Romam cum Offa Orientalium Saxonum rege profectus monachus.
 712 Cherdudus.
 Ethelbaldus à Bervedo cæsus.
 Bereredus.
 Offa Bereredum interfecit, Roma reversus obiit.
 Egfredus Offæ F. sine liberis quatuor menses.
 24 Cenulfus hæres ab Ogfredo institutus.
 Chenelmus Canulfi F. puer sanctiffi. fororis opera à tutore suo interfectus. Regnum manifestè inclinare cœpit. Secuti.
 Cevolfus. Bernufus. Ludicenus.
 Uthlacus ab Egberto Occidentalium rege victus.
 Bertulfus à Regenero Daco victus, exul

Reg. **E**
F
G
H
I

A.C.
 A in Galliam abiit. Dacis crudeliter dominantibus illorum petulantiam coercuit.
 Burchredus regio sanguineus, per xx. annos. Quo interfecto, Dacis depuò rerum potitus, præfuit Mercis.
 Ceovolfus Burchredi servus, homo fordidus, & ignavus. Eo victo. Aluredus Occidentalium rex Merciorum regno potitus est anno DCCCXX.
 NORTHUMBROUM, AD SEPTENTRIONEM, dividitur in Bernicia, que ad Scotiam pertinet, & in Deiram. Initium sensit an. 38. post primum Anglorum adventum.
A.C.
 508 Idas Lothum Pictorum, & Conranum Scotorum reges vicit. 12
 Addas Ida F.
 CLAPPAS. THEODULFEUS. EREODULFUS. THEODORICUS. ETHELRICUS.
 B ETHELFREDUS Ethelrici F. impius, à Redovaldo rege Orientalium Anglorum acie cæsus, & ab eodem in regnum restitutus.
 EDUINUS Alla regis Deira F. ab Etefredò antè pulsus. Christianam religionem suscepit, à Paulino baptizatus. A Cadovallone Britannorum rege in acie cæsus, an. 633. Regnum Northumbriae divisum inter ORISCUM, & ENFREDUM Ethelfredi filios. Huic Bernicia, illi Deira obvenit. Quibus itidem à Cadovallone universis successit.
 OSUALDUS tertius Ethelfredi F. Cadovallonem superavit, Anno regni novo à Penda Mercio occisus. Iterum dividitur regnum. 28
 672 Osuvius Osualdi frater Bernicia, Osuinus Offici F. Deira præfuit. Osuinum Osujus (Boethio Osuivus) sustulit. Pendam interfecit, & Mercios fecit Christianos. 19
 C 700 Egfredus.
 716 Alfredus Egfredi frater spurius. Ofredus. Chenredus. Ofricus. Ceoloulfus, cui Beda opera sua inscripsit. Cœnobium ingressus est. Cœnobium similitè ingreditur. Ofoulfus à suis cæsus. Aluredus pulsus. Ethelbertus regno deturbatus. Afualdus seditione oppressus. Ofredus regno spontè cessit. 11
 ETHELBERGUS seu Adeldredus à suis occisus.
 D Interregnum per xxx. annos, nemine id petere aulo, ob infelicem regum priorum exitum. Daci illud interea occuparunt. Quibus victis, Egbertus Occid. Saxonum rex Northumbrios deditione suo adiecit regno, an. 826. Postea Aluredus rex præfuit iis Gormonem Dacum. Tandem Adelftanus provinciam rursus barbaris eripuit, & suæ ditioni adjunxit.

OCCIDENTALIU SAXONUM,
 anno 72. post adventum Anglorum in Britanniam cepit. Quod deinceps ANGLORUM regnum dictum est.

A.C.
 Cerdicus, qui ultimus omnium è Germania suis auxilio venit.
 Cernicus filius. Ceaulinus.

A.C.
 Clericus, & Ceolotilphus, sive Quichelmus, concordēs regnant, Christiani facti.
 Cynigillus. Sub quo Berinus Episcopus Occidentales convertit. 30
 Cenovalchius.
 Elcunus, & Centinus fratres.
 Cedovalia Romæ à Sergio baptizatus, & Petrus appellatus, obiit.
 Inas Australium Saxonum regnum occupavit; regnum suum pontifici tributarium fecit. Monachus Romæ perit.
 Ethelhardus Inæ consanguineus.
 Cuthredus. 1
 Sigiberus exul à suario interfectus.
 Cinevolus à Cineardo Sigibus fratre cæsus. 16
 764 Brittrichus.
 800 Egbertus Cantianus, Northumbrios, Orientales Saxones sibi subiecit, & delecto Britannico, & Saxonico nomine, universam gentem Anglos in posterum appellari, edicto sanxit. 37
 837 Ethelvolfus Egberti F.
 857 Ethelbaldus Ethelvolfi F.
 863 Ethelredus Ethelbaldi frater à Dacis cæsus. 9
 872 Aluredus Ethelredi frater, Canos expulit (Boethio Alarudus) ab Honorio Roman. ann. DCCCLXXX. coronatus. Mercios domuit. 28
 901 Edovardus I. Aluredi F. Orientales Anglos domuit, victo Urico rege Dano, item Mercios. 24
 925 Adelftanus Edovardi F. ex concubina. Scotos vicit, Northumbria potitus est. 16
 941 Edmundus Edovardi F. legitimus. 6
 947 Elfredus Edmundi frater. 9
 955 Eduinus Edmundi F. 4
 959 Edgarus Edmundi frater. 16
 975 Edvardus II. Edgari legitimus, Alfredæ novæ cæsi filius cæsus. 3
 978 Etheldredus (Boethio Elredus) Edgari ex Alfreda nothus, bapufina stercore polluit. Suo rex Dacus regnum insula obtinuit, anno MXXIV. Etheldredus in Normanniam ad fororium confugit. Mortuo Suenone, succedit Heraldus F. Eum Etheldredus occidit. à Canuto Danorum rege Heraldus frater interfectus. Hinc. 38
 1016 Edmundus Etheldri F. per monomachiam in regni societatem Canutum recepit. (Boethio an. 4.) eo mortuo. 1
 1017 Canutus II. Dacus toto regno potitus, in regem consecratur. 20
 1036 Haraldus Hairfex Canuti spurius. (Boethius 2) 4
 1040 Canutus III. Boethio Hardicanutus, Canuti II. F. legitimus. Eo mortuo, Angli Dacos omnes insula eiecerit, decreto edito, ne quis Dacus in perpetuum rex crearetur. 2
 1042 D. Edovardus I I I. Etheldredi F. exul è Normannia vocatus, in Divorum numerum relatus. Eo sine liberis mortuo. 24
 1066 Haraldus Goduini Cantianorum Comitis F. ex forore Canuti III. regnum occupat. A Gulielmo Normanno vita, & regno exutus. Sic regnum ad Normannos unico prælio transit. 1
 1066 Gulielmus Conquæstor, vel Nothus, Normanniz dux Scotorum regem in sua verba jurare coegit. 22
 1088 Gulielmus Kustus ejus F.
 Henricus I. Bellus Clericus vulgò dictus, Ruffi

Reg. E
30
1
16
F
37
20
5
9
28
24
16
6
9
4
16
3
38
1
20
4
2
24
1
22
1101

SCOTORUM. REGES.
 Ex Hecloris Boethii Scotica historia: à quo multum variat quoad gentis antiquitatem, Polydorus Virgilius in rebus gestis Anglorum. Ceterum quia historia ante Christum obscura est, inter ea, que Christo secuta sunt regna, rejecimus.
A.C.
 Fergusus I. Ferquardi Hibernia regis F. dux Scotorum, Britannia partem occupavit, anno ante Christum 330. Mari perit. 25
 Peritharis frater, nepotum tutor Ferlegi nepotis infidiis cæsus. 15
 Mainus, Fergusi F. religiosus. 29
 Dornadilla, Maini F. venator. 28
 Notharus Dornadilla frater (ob tyrannidem cæsus à Dovalo. 20
 Reuther (Beda Reuda) Dornadilla F. substitutus. Civili inde bello principibus Scotorum, & Pictorum acie cæsus. Picti à Britannis in Orcaides, Reuther rex, cum Scotis in Hiberniam fugere coactus, reparatis demum viribus regnum recipit. 26
 Reutha, Reutheris patruelis, nepotizate maturo regnum restituit. 17
 Therus Reutheris F. ob tyrannidem pulsus Eboraci confenuit. Interrex creatus Conanus. Mortuo rege, deposuit magistratum, creatusque. 12
 Josina. Theri frater optimus. 24
 Fynnanus Josina F. Dryum sedem in Mona insula constituit. 30
 Durftus Fynnani F. tyrannus, à suis acie cæsus. 9
 Evenus I. Durfti patruelis, exul accessit. Cillus Eveni nothus, Durfti filius per infidias cæsus, regnum occupat. Ob tyrannidem pulsus. 19
 Cadallus interrex, hoc est, regni gubernator suffectus. 2
 Evenus II. Fynnani regis ex fratre nepos. Cadalli opera Gillum in Hibernia interfecit. Ab eo moriente rex dictus. 17
 Ederus Durfti regis F. cujus anno quarto Jul. Cæsar in Albionem trajecit, sed conjunctis Pictorum, Scotorum, & Britannorum armis primum repulsus est. Secundò reversus, Britannos priore victoria elatos, & Scotorum auxilium respuentes, tributarios fecit. 48
 Evenus III. Ederi F. scelestissimus à pop. captus in carcere strangulatus. 7
 Metellanus Ederi nepos ex fratre Carrano, modestissimus. Cujus anno x. Christus natus est. 39
A.C.
 Caractacus Metellani nepos ex forore. Romanis per novennium fortissimè resistit, tandem ab Oforio Scapula victus, Romanis missus, fideque data in Scotiam remissus obiit. 22
 54 Corbredus I. Caractaci frater, bellicosiss. A Paulino Suetonio Neronis legato magnis affectus cladibus. 18
 71 Dardannus Metellani pronepos, Grossus dictus, ob proceritatem, ob tyrannidem, & quod Corbredi filius necem strueret, acie victus disceptus, in cloacam præcipitatus. 4
 75 Corbredus II. Corbredi F. Galdus dictus, quod à Voada matre Britanna peregrinis motibus institutus esset. Tacito Gulgacus. Contra Petilium Cerealem Neronis legatum infeliciter pugnavit. A Jul. Agricola Domitiani legato non semel victus. Cui cum Cn. Trebellius successer missus esset, contra exercitus voluntatem, occasione ea usus Galdus, tribus præliis ad xl. millia Romanorum cæcidit, ad turpiss. pacem adegit, r. annorum bello finem imposuit, patriam liberavit. 4
 Luffahus

Reg. E
35
9
35
11
17
56
34
19
51
22
14
9
38
23
2
23
2
23
23

A.C.
 A Ruffi frater natu minor Roberto frater victo, Normanniam Angliz regno adiecit. Cum Ludovico Craffo Gallorum rege bellum cepit. In hoc Normannorum stirps defect. Mathildem F. cum liberis ex Gausredo Andevagenfibus, heredem fecit.
 1136 Stephanus Blefenfis Comitis F. Henrici ex forore Adela nepos, regnum occupat.
 1155 Henricus II. Mathildis F. Andegavenfis. Hiberniam regno adiecit. Ab Henrico F. quem regni confortem fecerat, bello petitus, victor exiit.
 1189 Ricardus I. Henrici F. Cor leonis dictus. Joppen instauravit. Regni Hierosolymitani jus permutata Cypro ad se transtulit.
 1201 Joannes Ricardi frater, pulso Arthuro Britannia duce, quem ex fratre Gausredo nepotem Ricardus heredem fecerat. Normanniam amisit. Angli Ludovico Philippi Gallorum regis F. regem dicunt. Joannes regno exutus morere perit.
 1217 Henricus III. Joannis F. novem annorum puer, ac proceribus rex creatur, Ludovico eiecto.
 1274 Edovardus I. Langscanx dictus, Henrici F. alioqui quartus foret. Sed initium sumunt à Guilielmo Normanno. Scotos subegit.
 1308 Edovardus II. Carnamryanus à loco natali dictus, princeps Vvallie, primi F. captus ab uxore, in carcere necatur, substituitur.
 1327 Edovardus III. F. Joannem Gallorum regem cepit.
 1377 Ricardus II. Edovardi ex Edovardo F. nepos. Captus ab Henrico Lancastris nepote ex fratre, in carcere perit.
 1399 Henricus IV. Ricardi N. ex fratre Joanne.
 C 1413 Henricus V. quarti F. Normanniam recepit. regens Francie constitutus Philippi Burgundi opera.
 1422 Henricus VI. quinti F. etiam puer, mortuo Carolo VI. rex Angliz, & Francie renunciatur, & Lutetia etiam coronatur. Normanniam, & Aquitaniam amisit. Ab Edovardo Marchie comite regno privatus in Scotia exulat.
 1461 Edovardus IV. dejecto Henrico regnum occupat, Ricardi ducis Eboracensis F. Henricus opera Varvicensis comitis in regnum restitutus, sexto post mense iterum captus, in carcere gladio percussus est.
 1483 Ricardus III. Edovardi frater, tutor nepotum, iis interfectis regnum arripuit. Ab Henrico Richemondæ Comite, qui solus ex Lancastris familia supererat, cæsus, Ego.
 D 1486 Henricus VII. ducta in uxorem Elizabetha Edovardi IV. F. Lancastriorum, & Eboracensium principum similitates sustulit. Conspirationibus mirificè exagitatus.
 1509 Henricus IIX. Henrici F. Edovardus V. Henrici F.
 1553 Maria Henrici F. Philippo Hispaniarum regis nupsit.
 1558 Elizabetha Henrici F.
 1603 Jacobus I. Stuart. Angl. & Scotiz R.
 1625 Carolus, duxit Henricam Gall. R.F.
 1649 Carolus II. hodie regnat.

Table with columns A.C., Reg., and text entries. Entries include: 103 Luffahus Galdi F. scelestis. cru delis. impuriss. à populo trucidatus. 106 Mogallus Galdi nepos ex filia. L. Antenorum Adriani legatum magna clade affect. Tandem tyrannus factus, in Hebridas fugiens à suis confoditur. 148 Conarus Mogalli F. patri similis in vincula conicitur. Gubernator regni designatur Argadus, à Argathelæ Princeps Mortuo in carcere Conaro. 162 Ethodius Mogalli nepos ex fore, à tibicine strangulatus. 194 Strahel Ethodii frater, ob ignaviam, & improbitatem noctu suffocatus. 197 Donaldus Strahelis frater, Fergentianæ rebellionis focus, à Severo Imp. vincitur. Pace accepta ad Christum conversus est. Primus pecuniam signavit. 216 Ethodius Ethodii F. ignavus & avarus, & stupidus, à siphatoribus cæsus. 231 Athrico Ethodii F. optimus primum octavo imperii anno tyrannus factus, à Natho loco Argathelo nobile filiarum stuprum persequente ad inferendas sibi manus compulsus. 242 Natholocus rex dictus, ob procerum egredem, quos Athricontis liberis favere suspicabatur, conjurationem metuens, à Moravo quodam intimo confossus est. 252 Findochus Athricontis F. ex Pithlandia, ubi exulabat, vocatus. A transfugis duobus in venatione cæsus. 253 Donaldus I. Findoci frater, à Donaldto tyranno in Moravia cæsus. Donaldus III. Hebridum tyrannus, metu Scotos proceres in officio continuit. A Crathlintho confossus. 273 Crathlinthus Findoci F. Caranii patris opera Pictis reconciliatus, ad Romanos à Britannia pellendus focus. 322 Fincormacus, Cormachi Crathlinthi patris F. Octavium Britanniam regem contra Tradetum Rom. legatum defendit, regnoque restituit. 378 Romachus Crathlinthi regis ex fratre nepos fugatis patruelis. Ob tyrannidem cæsus. 381 Angulianus, Romachi patruelis, ex Hibernia, ubi exulabat, vocatus, Pictos Romachi eadem ukuros vicit. Ab iisdem victus, & interfecus. 373 Ethelmacustertius patruelis, victis Pictis, eorundem infidiis clam cæsus. 376 Eugenius I. Fincormaci regis F. è Mona, ubi exulabat, vocatus. A Maximo legato Britanniam Pictis opem ferente cæsus. Scoti è Britannia pulsi, an. Sal. 379. regni 712. Eugenii frater Ethodius in Daniam exulatum abiit. 379 Fergusus II. Ethodii ex Erro P. nepos. Alaricum Gothum secutus, Roma expugnatorem, præda onustus in Daniam reversus à Pictis Romanam tyrannidem agrè ferentibus accessit: idcirco cum Pictis fadere regnum Scotorum 44. post anno quam evictum fuerat, restituit. Contra Victorinum legatum bis infeliciter pugnavit. Placidum Honorii Imp. legatum ad pacem adegit. A Maximiano Valentiniæ III. legato cæsus. 430 Eugenius II. Fergusi F. Pictorum auxilio Britannos à Romanis desitutos vicit, & vethigales fecit. Aureum deinceps sub eo sæculum. 460 Dongardus Eugenii frater. A Constantino Britannorum rege cæsus. 465 Constantinus Eugenii I. frater ignavus strangulatus. 482 Congallus Dongardi regis F. contra Saxones pro Britannis fortiter pugnavit. 501 Conarus Congalli frater, aliis Goranus. A conjuratis cæsus.

Table with columns A.C., Reg., and text entries. Entries include: 535 Eugenius III. Congalli regis F. cum Pictis Arthurum occidit. 569 Convallus Eugenii frater religiosissimus. 579 Kinnatillus Convalli frater empemate perit. 580 Aidanus Conari F. Bedæ Aidanides. Saxones vicit. 608 Kennethus Keyr, Convalli F. 4. mense mortuus. Eugenius IV. Aidani F. Aliis Brudus dictus. Ferquhardus I. Eugenii F. tyrannus, in carcere sibi manus intulit. 620 Donevaldus IV. Ferquhardi F. Submerfus. Ferquhardus Ferquhardi F. ex optimo pessimus factus. Pnthirasi perit. 646 Malduinus Donevaldi F. strangulatus ob pellicatum. 684 Eugenius V. Malduini nepos ex fratre Dongardo, Egfredum Northumbrium vicit. 688 Eugenius VI. Ferquhardi F. 697 Ambrickelethus Eugenii V. F. vel nepos, spurcissimus. Infidiis sublat. Hunc Polydorus an. 722. regnum inivisse ait. 699 Eugenius VII. Ambrickelethi frater. 616 Mordacus Ambrickelethi F. pacis studiofiff. 731 Ethfinus Eugenii VII. F. optimus. 762 Eugenius IX. Mordaci F. ob tyrannidem confossus. 765 Fergusus III. Ethfini F. Eugenio similis, ab uxorem strangulatus. 768 Solvathus Eugenii II. F. bonus princeps. 807 Achajus Solvathi Fr. felix princeps, cum Carolo Magno foedus icit contra Anglos Polyd. an. 742. 819 Convallus, vel Congallus Achajii patruelis Domualii Ethfini regis fratris F. 824 Dongallus Solvathi Regis F. Submerfus. 830 Alpinus Achajii regis F. Feredethum Pictorum regem interfecit. A Brudo Pictorum rege decollatus. 834 Kennethus Magnus, Alpini F. Pictorum everfor. 855 Donaldus IV. Kennethi Fr. ignaviss. ab Anglis captus, magna agri parte multatus, in custodia sibi manus intulit. 860 Constantinus II. Kennethi F. in acie cæsus à Danis. 874 Ethus, Constantini Fr. Alipes dictus, ob ignaviam in custodiam conjectus. Suffocatus. 876 Gregorius Dongalli Regis Fr. opt. & bellicosiss. legislator, ab Anglis, Britannis, atque Danis recuperavit omnia. Hiberniam subegit. 893 Donaldus V. Constantini II. F. 903 Constantinus III. Ethi F. Monachus factus ob infelicem pugnam. 943 Malcolmus Donaldi regis F. à ficariis cæsus. 959 Indulfus Constantini III. à Danis cæsus. Polydoro an. 949. 968 Duffus Malcolmii F. pius, à Donevaldo Moravo jugulatus. 972 Culelus, vel Culmus, Indulfi regis F. 976 Kennethus II. Duffi Fr. à Fenella muliere sagittis confixus. Regni successorem Malcolmum F. Cumbrie principem, & regni successorem dixit. Cæterum à proceribus. 1000 Constantinus Culeli regis F. Calvus creatus. Quo in acie à Malcolmocæso, succellit. 1001 Grimus Duffi regis nepos ex fratre ob tyrannidem desertus, & acie victus est. victor. 1010 Malcolmus II. Kennethi F. ut regia dignitas deinceps hereditaria esset, obtinuit. Justissimè imperavit. Danorum, & Anglorum regis Suenonis duces multis præliis vicit, leges dedit: Regnum in Baroniis divisit. Mutata vita à conjuratis cæsus. 1040 Ducanus Malcolmii nepos ex Beatrice F. A. Maccabæo confobrino clam necatus. 1049 Maccabæus, vel Machabæda, Malcolmii ex filia

Table with columns A.M., Reg., and text entries. Entries include: filia nepos, tyrannus, à Malcolmocæsus. 1061 Malcolmus III. Cammoir, Duncani P. ex Anglia exul; Eduardi per Margaritam F. gener. Religiosissimus. A ficario Anglocæsus. Luthlath fatuus Maccabei F. cum affecis occisus. 1097 Donaldus Banc, Malcolmii Fr. Gulielmi Ruffi Anglorum regis ope regnum invadit. Duncanus Malcolmii nothus. Eo per insidias cæso regnum recipit. Donaldus. Eum in prælio cepit. 1101 Edgarus IV. Malcolmii III. F. Anglorum auxilio. Primus pontificia unctioe regnum accepit Hebrides à Norvegis occupatas. 1110 Alexander Fers, id est, fortis, Edgari F. 1125 David I. Alexandri Fr. optimus. 1153 Malcolmus IV. Virgo ob castitatem, Davidis ex Henrico filio nepos. 1165 Gulielmus Malcolmii Fr. Leo cognomine ob iustitiam. Captus ab Anglis. Miraculis clarus. 1214 Alexander II. Gulielmi F. 1249 Alexander III. Alexandri F. novennis. Hebrides recuperavit. Ab equo præps ruit. Orbis. Interregnum per Gubernatores administratur. 1286 Joannes Baliolus. Roberto Brusio competitori (uterque à Gulielmi regis fratre Davide genitus ducebat, sed ille maternum, hic paternum) ab Edoardo I. Anglo, arbitro delecto, prelatu, ab eodem captus, & dejectus. Scotia ab Anglis subada. 1296 Eduardus I. Scotie, & Anglie rex, Scotos subigit, lapidem fatalem è Scona Londinum transfert. 1306 Robertus Brusius se regem appellat. Variis calamitatibus affecus. Tandem mortuo Eduardo I. contra Eduardum I. rem gessit, regnum recipit cum Hibernia. Cum Gallis foedus renovat. Lepora obiit. 1329 Interregnum Thomas Ranulfus interrex. 1331 David Roberti F. octennis. Thomas Ranulfus regni gubernator opt. veneno sublat. In Galliam fugato Davide. Eduardus Jo. Balioli F. ope Eduardi III. Anglorum regis regnum occupat. David è Gallia revocatus, ab Anglis captus. Baliolus jus suum Scoticum in Eduardum transfert. 1370 Robertus II. Stuart, Davidis ex sorore nepos, felix bello. 1390 Robertus III. Roberti F. Joannis nomine abjecto, clementiss. Jacobum F. in Angliam securitatis causa missum Angli retinent. Rex morore obiit. 1406 Robertus IV. Stuart Roberti Fr. regni gubernator. Inde Mordacus F. tandem dimissus ab Anglis. 1424 Jacobus I. Roberti III. F. doctiss. à conjuratis cæsus. 1436 Jacobus II. F. sexennis, procerum factionibus miserè exagitatus, bombardæ ruptura extinctus. 1460 Jacobus III. secundi F. à conjuratis cæsus. 1488 Jacobus I. V. tertii F. 14. an. In acie ab Anglis cæsus. 1513 Jacobus V. quarti F. Magdalenam Francam uxorem duxit. 1542 Franciscus II. Gallorum rex, ducta in uxorem Maria Jacobi V. F. Henricus Matthei Stuart Comitis Lenofensis F. Mariam Francisci viduam duxit.

Table with columns Reg., A.C., and text entries. Entries include: 1603 Jacobus V. I. Henrici F. cum suspitione veneni mortuus. 1625 Carolus II. decollatur. 1649 Interregnum per Cromuelum Protectorem administratur. 1658 Carolus II. Caroli I. filius. 1685 Jacobus VII. Caroli II. frater Regno expellitur anno 1689. & in Galliam profugus, Parisiis reliquum vitæ agit, donec morte correptus anno 1702. die 16. Septembris, ad superos abiit. 1689 Vilelmus Auriaucus cum Maria conjuge, Jacobi VII. filia, Londini solemnè pompa inauguratur. 1701 Anna Matiz soror, Georgii Danorum Principis uxor, regnat.

* PRINCIPES AMERICÆ,

SIVE NOVI ORBIS.

Americæ Merionalis pars non ignobilis Peruvia est, quæ & cæteris illius Regionis Provinciis fertilibus, & locupletior, latè se extendit ante Hispanorum in eam adventum. Illi enim plures Regiones hujus Tractus agnoscunt. Olim sub Ingis, quæ vox patrio idiomate Regem, aut supremum denotat gubernabatur, quorum seriem Diego, sive Jacobus Ferdinandus ita dicit hunc in modum. Primus Ingo fuit Mango Capa. Hunc Peruviani ab homine fatum negant, sed ex petra quadam, quæ circa Cuscum ostenditur, procreatum credunt. Hic ex uxore Mama Guaco filium sustulit, nomine Sicheorca. Patre hic bellicosior, vicinos multos populos subjugavit, & imperii limites promovit. Ex Mama Cura uxore heredem reliquit Locuco Pangue: Ingam tertium. Hic parta à patre cæteri, quam novis imperium augere, maluit. Admodum decrepitu, duxerat uxorem Mamam Anaverque; quæ illi filium, & successorem produxit, quem Mayta Capa nominant. Hic Cuscum provinciam suo regno adiecit. Ex conjuge Mama Yacchidela, filium nomine, Capac Yupangue genuit, sed nihil memoria dignum fecit. Filium reliquit ex matre Mama Cagna, quem Inga Ruca vocant. Sed neque hic aliquid dignum relatu in vita egit. Præterquam quod matrimonio sibi junxerit Mamam Micay: ex qua illi multi filii sunt nati, inter quos unus, nomine Yagua Guacinga Jupange; de quo hanc narrat historiolum: Puer trimetris ætate, surreptus fuit è quodam Cæcique, ut eum occiderent, inter consultantem autem an eum interimerent, necne, accidit ut huic infanti lachrymando guttæ ex oculis sanguineæ effluerent: quod isti prodigii loco interpretantes, de eo interficiendo superstitere. Inter cæta temporis à quodam alio resperitus, & patri restitutus, adolevit in virum strenuum, & admodum militarem, ita ut sibi quamplurimos populos circumvicinos subjecerit. Conjunxitque sibi matrimonio Mamam Chiquiam, ex qua filium primogenitum vidit Vira Cocham, & hic illi in imperio successit, auxitque id non parvo incremento. Post hunc regnavit Pachacoti ejus filius, natus ex conjuge Mama Yunto Cayan. Hic omnes suos prædecessores in re bellica anteivit, ita ut victoria superaverit plurimas gentes. Hic arcis Cosconia prima jecit fundamenta. Moriens reliquit post se heredem Topa Inga Yupangue, filium ex uxore Mama Anabarque, qui non tantum arcem à patre inchoatam absolvit, sed patris gloria imitator, aliquot regna, uti sunt Chila, & Quinto, vicinis ademerit, imperioque suo adjunxit. Moriens reliquit filius ultra centum, & quinquaginta. Guayna Capa autem quem ex Mamoculo conjuge genuerat, heredem constituit. Hic est patrem habuerit magnanimum, & rebus pace, belloque eximium. egressus tamen hunc rebus gestis, multis paratanguis post se reliquit. Multo enim ulterius regni Peruviani fines promovit. Republicanam in meliorem formam redegit, legeque multas emendavit, nonnullas de integro sanxit. Duxerat uxorem Coyam Pilico Vaco; ex qua cum nullam susciperet prolem, alias

